

opusdei.org

Què és això de “santificar l'estudi”?

La santificació del treball, de l'estudi, és central a l'ensenyament de sant Josepmaria. Però, en què consisteix concretament? Com es fa i què s'aconsegueix?

02/08/2025

El començament d'una història moltes vegades repetida

Per algun mecanisme que potser no aconseguim comprendre bé, sol passar que, els primers moments de

les històries que conformen la nostra vida es queden guardats a la nostra memòria amb una especial força que fa que els puguem reviure amb facilitat.

La primera vegada que vàrem anar a un centre de l'Opus Dei pot ser molt bé una d'aquelles històries. Cadascú, cadascuna, guarda per descomptat els seus records. Però, malgrat aquesta quasi interminable varietat d'experiències, quan algú comparteix amb nosaltres aquelles primeres impressions, no és estrany que reaccionem amb certa admiració: igual que a mi!!

Sí; *igual que a mi*. A tots ens sorprendria potser aquesta manera de tractar el Senyor al Sagrari, barreja de reverència sobrenatural, afecte i proximitat humana que ens va captivar: “aquest és el lloc més important: l'Oratori; per això

saludem el Senyor en arribar i ens acomiadem d'Ell quan marxem”.

De la mateixa manera, no deixaria de sorprendre'ns, mentre ens mostraven la casa, anar trobant-nos amb les cares somrients de les persones que hi havia; potser vàrem pensar: **Què passa aquí? Hi ha alguna cosa diferent.** Una cosa que ens resultava difícil de definir, però que feia que ens sentíssim a gust. Segurament no trigaríem gaire a descobrir que allò era alguna cosa més que un *centre*, que *tot* el que s'hi percebia *quadrava* més amb la paraula **família** que amb qualsevol altra; en això consistia aquesta *cosa*: una família de la qual tots en formem part. Per això s'hi estava tan bé.

Arribem a la **sala d'estudi**. Ens asseiem, potser amb una mica de timidesa: no volíem distreure, alterar el silenci i l'ambient de treball que

s'hi *respirava*. I aleshores... una *altra* sorpresa!! Ens trobem, com és normal en un lloc destinat a l'estudi, amb llibres, ordinadors, apunts, esquemes... Vam veure també els qui tenien a la vista, a taula al costat dels llibres, un santcrist, una estampa de la Mare de Déu... Allò ens va deixar una mica *descol·locats*. Potser mai no havíem vist una imatge de la Mare de Déu al *costat* d'uns apunts o qualsevol altre material d'estudi. Quan vam poder, d'una manera discreta, vam intentar sortir del dubte acudint a algú més veterà que pogués satisfer la nostra curiositat: **escolta... i això...?**

La novetat que l'estudi és més que estudiar

I aleshores vam sentir, potser per primera vegada, aquesta expressió: **això és per recordar-nos que hem de santificar el treball, que ara és l'estudi**. Això sí que era una novetat.

Potser enteníem que l'estudi era una cosa necessària, a vegades costosa, però necessària, però d'això a santificar-lo... hi ha un salt gran.

Santificar —continuàvem pensant— *ha de significar que hi ha alguna cosa que es posa **a prop** del Senyor... Però en realitat això encara és **poc**. Això només seria una proximitat superficial. S'ha d'assemblar més... que aquesta cosa, el meu estudi, és **per al Senyor, és del Senyor!!***

Veritablement, era un descobriment el que estàvem fent, una cosa força més enllà del que mai no hauríem imaginat que podia amagar-se en el treball, en el *meu* estudi.

Quatre aproximacions sobre la santificació de l'estudi

Amb el temps continuaríem avançant en aquesta novetat assimilant-la, descobrint nous

aspectes del que significava incorporar-la a la nostra vida.

1. *Si el meu estudi és **per** a Ell, llavors no puc conformar-me a estudiar per sortir del pas, ni tampoc per lluir-me jo, això seria molt semblant a enganyar... el meu estudi ha de ser una cosa ben feta... el millor que pugui; d'aquesta manera sí que puc dir: **Senyor, per a vós.***

Aquesta troballa personal potser la vam veure confirmada quan vam llegir, en una estoneta de pregària, amb paraules de sant Josepmaria, el que havíem intuït: *No es pot oblidar que el treball digne, noble i honest, en les coses humanes, pot elevar-se —i ha d'elevar-se!— a l'ordre sobrenatural, bo i fent-se un quefer diví^[1].*

2. *Un **quefer diví**... exacte!! El meu estudi ja no és només quelcom **per** al Senyor, sinó que és **diví, seu**, i això només es pot assolir si Ell m'ajuda... i*

jo m'entesto a estudiar, a treballar, com Ell mateix ho faria. Tinc camí al davant... però no em desanimo, en realitat això és... extraordinari!! No hi ha cap moment en què no pugui estar amb Jesús; no ho hauria pensat mai. Creia que això només passava quan prego, assisteixo a la Santa Missa... quant hi ha aquí amagat, ocult, que abans no havia sabut veure...

3. A més, fixa't: si mentre estudies pots estar amb el Senyor, això significa que el teu estudi el pots convertir en una cosa molt semblant a una conversa amb Ell: *Una hora d'estudi, per a un apòstol modern, és una hora d'oració*^[2]. Però no et preocupis, tot això és part d'aquell quelcom diví que hem d'anar descobrint de mica en mica...^[3]

4. Potser un dia, després de moltes estones d'estudi en aquell mateix lloc, vas reparar en una cosa que formava part de la decoració i que ja

havies vist, però que ara et deia alguna cosa més: un santcrist, una imatge de la Mare de Déu i el MANDATUM NOVUM (*Us dono un manament nou...*)^[4]. I tot va encaixar, ja hi havia totes les peces del puzzle: esforç, caritat, Crist, i, sempre, la companyia de la nostra Mare.

Santificar el treball, santificar l'estudi: tot un repte...

.....

^[1] Sant Josepmaria, Forja, n. 687.

^[2] Sant Josepmaria, Camí, n. 335.

^[3] Cf. Sant Josepmaria, Estimar el món apassionadament, n. 114.

^[4] Paraules del Senyor a l'Evangelí de Sant Joan que solen presidir les sales d'estudi dels Centres de l'Opus Dei.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/que-es-aixo-
de-santificar-lestudi/](https://opusdei.org/ca-ad/article/que-es-aixo-de-santificar-lestudi/) (01/04/2026)